

hvis han vil henvise sit Forslag til Behandling af en Kommission, at det maa blive en parlamentarisk Kommission. Det vil være den forstandigste Vej. For jeg takker ikke den højtærede Minister for, at han ved personlig at beskikke Mænd til en Kommission kan faa den Tilslutning, han ønsker. Der er nok nogle her i Landet, der dele den højtærede Ministers radikale Anskuelse om radikale Forandringer i den bestaaende Lovgivning, saa det vil ikke være underligt, om det kan lykkes ham at sammensætte en Kommission paa 15—20 Medlemmer af sine gode Venner, der saa ville give Tilslutning til hans Ideer, hvis Rækkevidde og Betydning jeg ikke kan bedømme, fordi jeg ikke kender dem. Den højtærede Minister synes at være meget ivrig efter Lovmageri. Men de Forsøg, der ere gjorte i den Retning hidtil, ere ret spredte og smaa, idet man ikke har set de nye Ideer ikklædte Forslags Form.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de militæres Beskatning holdt den højtærede Minister et helt militært Foredrag. Man sporede lige straks den gamle Agitator. Saa snart den højtærede Indenrigsminister faar Ordet om et eller andet Emne, hvorom der er delte Meninger, faar man straks et vidtsvævende, agitatorisk Foredrag. Jeg beklager, at det var saa vidtsvævende i Dag, at Formanden maatte begrænse dets mulige Følger ud fra den berettigede Opfattelse, at vi bleve aldrig færdige, dersom Forhandlingerne om denne Sag skulde forhandles til en almindelig Debat, som om vi stod paa et politisk Møde, eller som om der forelaa et brændende storpolitisk Spørgsmaal. Jeg tillod mig en lille Afbrydelse, som den højtærede Minister ikke hørte, og som jeg derfor skal gentage. Jeg sagde til den højtærede Minister under hans Foredrag: Pas paa, at Indenrigsministeren ikke kommer paa Kant med Krigsministeren! Det er i det hele et venskabeligt Raad, jeg giver dette Ministerium, at den ene Minister tager sig i Agt for, hvad han siger, naar han kommer ind paa de andre Ministres Omraade, for der kan let opstaa Konflikt. Den nuværende Krigsminister har udtalt sig meget velvilligt om de militære Forhold, navnlig om Betydningen af, at vi have en Hær og en Flaade. Jeg tør ikke paastaa, at den højtærede Indenrigsministers Udtalelser nu vare i Samklang dermed. Men jeg anbefaler, at de forskellige Ministre afgøre dette Mellemliggende indbyrdes i Ministeriet, at de se i et Mini-

sterraad at komme til Klarhed over, hvorledes de skulle stille sig overfor dette Forhold. Det forekom mig, at der var nogen Disharmoni til Stede, og det ønsker jeg ikke, der skal være. Jeg ønsker tværtimod, at dette Ministerium indbyrdes maa komme saa godt ud af det som muligt. Derfor tillod jeg mig i en lille Afbrydelse at advare Ministeren mod at komme stærkt ind paa militære Betragtninger.

Om dette Spørgsmaal vil jeg dog udtale, at det er ikke udtømt alene ved dette forfærdelige, som den højtærede Minister skildrede for os, at Skattereglerne for militære afgøres ikke ved de kommunale Skattelove, men ved de militære Love. Der er nemlig den Forskel paa militære og civile Mennesker, at de militære Befalingsmænd ere Embedsmænd, der, fordi de blive udkommanderede, flytte fra den ene Kommune til den anden. De vælge ikke frit, hvilken Kommune de ville bo i. Derfor har der fra gammel Tid været denne Undtagelsesbestemmelse for de militære. Men da Spørgsmaalet ikke ligger for, ved jeg overhovedet ikke, hvorfor den ærede Minister har rejst det, naar det ikke var for at tilfredsstille den Lyst til at holde et agitatorisk Foredrag, som den højtærede Minister ikke kan modstaa.

Jeg har i mit første Foredrag sluttet med at sige, at jeg ønskede dette Forslag gjort til Genstand for velvillig Overvejelse, og da den højtærede Minister mente, at min anbefaling ikke var varm nok, men var for kølig, vil jeg gentage den ganske rolig uden at lægge enten Kulde eller Varme deri. Jeg tror, at i og for sig har Spørgsmaalet Krav paa velvillig Opmærksomhed, og derfor anbefaler jeg igen Lovforslaget til velvillig Prøvelse i et Udvalg. Paa Enkelthederne skal jeg ikke komme ind, thi Enkelthederne i disse Spørgsmaal drøftes bedst i et Udvalg.

Indenrigsministeren (P. Munch): Jeg skal gentage min Tak til det ærede Medlem for hans Tilslutning. Denne Tilslutning, der hverken var varm eller kold, tør maaske saa betragtes som lunken, men ogsaa for denne lunkne Tilslutning skal jeg takke, idet jeg haaber, at den maa sætte sig det praktiske Resultat, at det ærede Medlem stemmer for Lovforslaget.

Det ærede Medlem mente, at jeg i min Opgørelse regnede dem, som ikke havde udtalt sig, med til dem, som havde ønsket visse Forandringer i den kommunale Skattelov. Det er ikke Tilfældet. Jeg